

Székelly Közélet

Politikai, közgazdasági és társadalmi újság

Működési árak:

Égész évre 150 L., félre 75 L., negyedévre 37-50 L.

Egyes szám ára 3 L.

Felelős szerkesztő:

TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.

Telefonszám: 34.

Megjelenik minden vasárnap.

A megyei tanács ügye.

(Udvarhelyi kiscgazdák és mások figyelmébe.)

Ez aktuális kérdésben illetékes és beavatott helyről kaptuk az alábbi tájékoztató kijelentéseket:

Minden politikai pártnak vannak olyan bizalmas belügyi, melyek nem a nagy nyilvánosság előtt folynak le és oda nem is tartoznak; ilyenek többek között a jelölések arra, hogy a párt melyik tagja a közéletben hol működik. Ez természetes és magától értendő; a szüléshez nem szoktak vendéget hívni, csak a keresztelőre. Miután azonban akadtak, akiknek — úgy látszik — célja mindig elégtelenséget kelteni (hátha a zavarosban halászni lehet) és kifogásolják részben azt, hogy az egyes foglalkozási ágak képviselői a vármegyei tanácsban nem jutottak megfelelő arányban képviselőhöz, részben a jelölés „reakciós” módszerét, szükségesnek látjuk a városi és vármegyei tanácsok kijelölésének lefolyását és módszerét röviden ismertetni.

A párt elnöke a jelölések ügyét még a múlt évben, tehát kellő előrelátással intéző bizottság elé terjesztette. Az intéző bizottság — belátva azt, hogy egy több, mint 100 tagu testületben rendőri asszisztencia mellett személyi kérdéseket tárgyalni nem lehet — a jelölések megejtésével az elnökséget bízta meg. Az elnök a párt vezetői közül a jelölések megtárgyalására 12 tagot hívott össze értekezletre és az azon történt megállapodás alapján, több, mint 70 párttagot szólított fel a tanácsstagságok vállalására, kik közül többen a megbízatást nem

vállalták. Ezek helyett mások kaptak felszólítást. Az értekezlet még többször összehívattán, elkészítette a benyújtandó listát, melyen még az utolsó napon is változások történtek, mert az erdőszentgyörgyi és parajdi járásokból kijelöltek az elfogadó nyilatkozatok az utolsó napig sem érkeztek meg. Megállapítjuk, hogy az intéző bizottság alkotmányos hatáskörében adott megbízást.

Valóban nagyon nehéz listákat közmegelegedésre összeállítani, amikor a törvényi intenciója az, hogy a hivatali elemekkel a hatalom tulsúlyát biztosítsa.

A régi vármegyei közgyűlésnek körülbelül 230 tagja, a városi képviselőtestületnek 90 körüli tagja volt, hogy lehet 24, illetve 15 tagsággal még a legjogosultabb személyi ambíciókat is kielégíteni, amikor ezen csekély számba természetesen még az államalkotó faj képviselőit is be kellett venni? A legfontosabb szempont az kellett legyen, hogy a tanácsok a közigazgatást végezni is tudják; tehát állandó tanácsosoknak és helyetteseiknek való tagokról kellett gondoskodni, kik a vármegyénél, természetesen, a központból kellett felvéssenek. Másik fontos szempont, hogy egyénileg teljesen független tanácsstagok választassanak meg. Jó, hogy most a kormány jóindulata és a Magyar Párt céltudatos politikája miatt most a jogrend helyreállításán a kormány képviselőjével együtt dolgozunk, de már másképp is volt és bár reméljük, hogy a közel jövőben harmóniában maradunk; a jövőt senki sem tudja s a független gondolkodású tanácsosokra még szükségünk lehet. Oklándi és kereszturi pártvezetéseink is meg voltak kér-

dezve és a listára az általuk jelöltek vétettek fel. A felekezeti arányát is lehetőleg figyelembe kellett venni. Amint a pártvezetőség kijelölte az 5 állandó tanácsosnak és helyetteseiknek alkalmasnak látszó párttagokat, 2 helyet átengedett a román néppártnak, figyelembe vette a kereszturi és oklándi jelöléseket; felvette a tanácsstagok sorába az udvarhelyi járásból a párt elnökét és Jakab Antal farkaslaki kiscgazdát, ki már a gazdakamarai választásokon is küzdött: már csak 3 hely maradt üresen, amelyekre a pártvezetőség egy r. kath., egy ref. és egy unit. lelkes felvételét tartotta helyesnek. Városi kiscgazda a megyei tanácsba nem volt felvehető már csak azért sem, mert a megyei tanács választásánál a városi választók nem választanak és miután az állandó tanács tagjai és helyetteseik természetesen városiak kellett legyenek, a városiak számát növelni már nem lehetett, hanem 5 kiscgazdát a vidéki pártvezetők javaslatai szerint különböző vidékekről kellett kijelölni.

A tanácsokban tényleg nem a kérés tenyérre, hanem a megfontoló észre és szakképzettségre van szükség. A városi tanácsban a Magyar Párt jelenleg 9 taggal van képviselve és a kiscgazda érdekek sokkal jobban vannak ott a Földműves Szövetség szakképzett volt titkárával képviselve — kit az állandó tanácsba is be lehetett vinni — mint bármelyik értelmes és tisztességes kiscgazda megválasztásával. A horvát parasztpárt vezére Radich könyvkereskedő, a román parasztpárt egyik vezére Lupu orvos, másik vezére Mihache tanító és még sem mondja senki sem, hogy nem képviselik a kiscgazda érdekeket. A székelly kiscgazdák a mos-

tani parlamenti választásokon sem vették be a „kiscgazda” maszlago, mert volt annyi politikai érzékük, hogy érdekeiket Sebesi János és Laár Ferenc megválasztásával jobban megvédelmezve látták, mint például Szóke Károly vagy Gáspár József kiscgazdákéval. Különben is a városi és vármegyei tanácsosok nem a különböző foglalkozási ágak érdekképviselőire, hanem a város és vármegye közigazgatásának zavartalan lebonyolítására vannak hivatva és mindenik a város, illetve vármegye egész lakosságának, nem egyes foglalkozási ágaknak képviselője.

„Calumniare audacter, semper aliquid haeret”. Régi közmondás, de úgy látszik, most is vannak követői, kik merészen hazudják, hogy a Magyar Párt városi tanácsai exponensei takarogni akarják a múlt bűneit (amikor az elmult abszolutizmus idejében a visszaélések meggátolására a legbecsületesebb polgártársainkat küldték a városi tanácsba) azt remélve, hogy ezen a címen feloszlatják a tanácsot és a zavarosban újra halászni lehet, továbbá hazudják, hogy a Magyar Párt vezetői a visszaélést elkövetők érdekében a kormánynál közbenjártak.

Törődjenek bele némelyek, hogy pártunk hazánkban immár tényező lett, hogy saját vármegyék közigazgatásában vagyoni, kulturális és erkölcsi erőink alapján érvényesülni akarunk és fogunk és az autonómia ellenőrzése nélküli vagyonszerzési és kereseti lehetőségek immár megcsappantak. Mások pedig ne akarjanak ok nélküli elégtelenséget kelteni, mert most már a csendes és békés munkának kell a romok eltakarítása után következnie!

Szép este.

(Levél Tompa Lászlóhoz.)

Kedves poéta öcsém!

Maholnap hatvan esztendeje lesz, hogy egy székelly gazdaember félkarral ölelt ki az édes anya karjai közül egy szóttes ruhás, patkós csizmás, hét éves fiúcskát, s ültetett le maga mellé a dombosan megrakott szekér szénautléseibe. Keservesen sirt az édesanya, hogy ily korán leszakítják kebléről a legkisebb és legkedvesebb gyermekét, de a fiúcska könyezve-kacagva vigasztalta: ne sirj, édes anyám! Visszajövök hat hét múlva, vissza, vissza!

1867-et irtak akkor. A diákok vívó szekereknek végtelen hosszú sora kigyóztott át a Rikaerdőn: háromszéki és erdővidéki nagy és kis diákok vidám énekétől zengett-zugott az erdő. Már nem ezt énekelték: Megvirrad még valaha, nem lesz mindég éjszaka, de: Isten áldd meg a magyart — jó kedvel, bőséggel!

Megvirradott! Azóta sem láttam egy csomóban annyi vidám arcu, kedvél alig bíró embert. Ó de szép nap, ó de felejthetetlen nap volt az! S volt-e boldogabb gyermek a kicsi Eleknél, aki addig erdőlt apján, anyján, hogy egyszerre csak ott ült a szekérben, s az a szekér vitte, vitte hegyeken, völgyeken, erdőn, mezőn át Udvarhely felé, amelyet tündérvárosnak rajzolt meg a mesékkel táplált gyermeki képzelet. S volt-e valaha boldogabb öreg ember annál a fehérhaju nagyapónál, aki fehérhajú nagyanyókkal felvirágozott autón repült a tündérváros felé, a tündérvárosból meg vissza még virágosabban a tündérvárosba, amelyet már nem a képzelet, de egy emberpár *sive* varázsolt tündérvárosra? Ezen az uton,

melyen velünk végig száguldott az autó, megpihenés nélkül rajzoltak fel a fehér haju nagyapó lelkében az emlékek, kerek tiz esztendő emlékei — micsoda szép könyv lenne abból, ha még erre is lenne időm! Egyszer már belefogtam, jó nagy könyvet irtam („Ó, szép ifjuságom!”) s kisült, hogy egy esztendőnél tovább alig haladtam. Mert az én életem, az én ifjuságom, az én pályafutásom, édes poéta öcsém, egy végtelen hosszú mese, nemcsak hosszú, de szép is, olyan hosszú, s olyan szép, hogy ilyen szép csak mesemondó lehet!

Istenem, Istenem, mily büszkeboldog voltam, amikor 1877-ben nyomtatásban jelent meg első versem a nagy Jókai lapjában, s mely nagyra voltak ezzel a diákok. S hát amikor, ugyancsak ebben az esztendőben a kötőkezes-tén felolvastam, s két virágbokréta repült felém, melyek közül az egyik szerencsésen fejbetalált! Még most is hallok a nyomán felcsendülő édes kacagást. 1877... Mindjárt ötven esztendeje, hogy irok, irok, szüntelen irok, s hiszed-e, édes poéta öcsém, hogy legszebb férfikoromban nem irtam annyit, mint ma, életem alkonyán, s mind és mind csak a gyermekeknek, a Jövendőnek! Tudom, bizonyosan tudom, hogy ez idő szerint egyetlen magyar írónak sincs oly nagy és oly hűséges olvasóközönsége, mint Elek nagyapónak. Hogy csak egy könyvem, a Magyar Mese-és Mondavilág-ot említsem, idáig 250 ezer példányban fogyott el, ami annyit jelent, hogy sok millió gyermek (és felnőtt is) olvassa a könyvem. A *Cimbora*, mely eredetileg az erdélyi gyermekeknek volt szánva, ma már ott van minden magyarlakta földön: Csehszlovákiában, Jugoszláviában, Magyarországon és — Amerikában. A gyermekek és szülők levelei sok ezerszámra

simulnak egymáshoz a levelesládákban, — hogyne simulnának, amikor én minden írásomban a szeretetet hirdetem, a faji és felekezeti különbség nélkül minden jó embernek kijáró szeretetet!

Most, hogy egy hosszú pálya utolsó állomása felé közeledem, sűrűn van részem ünneplésben (Budapesttől Csikszereidáig meg vissza), de ugy-e, természetesen, hogy gyermekkorom tündérvárosa van legközelebb a szívemhez. Ugy-e, az is természetes, hogy itt csokolja meg nagyapót a legtöbb asszony, leány és gyermek? Csak úgy melleleg jegyzem meg, bár igen fontos és jellemző része az én életemnek és karakteremnek, hogy minden asszonynak és leánynak, aki engem csókjával tisztel meg, érzem a csókján ezt a gondolatot: ez a fehér haju öreg ember még ifju korában sem közeledett nőhöz aljas számításal. Erre épp oly büszke vagyok, mint arra, hogy a nagyok részére irt könyveimet nem kell dugdosni a gyermekek elől: bátran olvashatják.

Három év folyamán harmadszor mutattam fehér hajamat a tündérvárosnak, s mindaháromszor az volt az érzésem, hogy a tündérváros az én édes anyám, aki végtelen szeretettel öleli keblére fehér haju fiát. Ezt a fehérhaju fiút a Sors messze földre vetette egykor, s most fehér hajjal, de ifju szívvel vissza-visszatér, hogy könyeit (örömeit és bánatnak könyeit) elsírja az édesanya keblén. Ugy érzem, hogy ezt megérezte az édes anya, akinek nagy boldogságát nők, férfiak, gyermekek dalban, versben, táncban, színjátékban, pohárköszöntőben, ölelésben, csókban fejezték ki.

Ó, de szép este volt a május 30-iki este, édes poéta öcsém! Hogy megnőttek az én szememben az udvarhelyi nők, diákkori ideáljaim ivadékai; a férfiak, akik csudaformás, kerek s a

mi fő: meleg szavakba rótt köszöntőkké csillogtatták meg szememben Istennek egyik legnagyobb áldását: a könyvet. S hogy megmutatták az utat, ha enélkül is nem tudnám, merre kell haladnom, — a gyermekek: Erre, nagyapó, erre! Meséljen nekünk! Csak nekünk! Ezt, ezt olvastam le a mosolygó arcokról, ezt olvastam ki a ragyogó-csillogó szemekből.

És tudod-e, édes poéta öcsém, mi szerette szívemnek a legnagyobb örömet ezen a szép estén? Az, hogy nagyanyóka tanuja volt, mely nagy szeretet veszi körül nagyapókat. Mert ti most nagyanyókában egy ritka irófeleséget láttatok: ó minden alkalmat kerülve került, ahol az urát ünnepték, ne hogy azt higgye valaki, hogy ó is részt kíván az ünneplésből. Bizony mondom, hogy Jodál Gáborék a „bűnösök”, hogy nagyanyóka kimozdult csendes fészkből. Ó azok közé az asszonyok közé tartozik, aki azt hiszi: missziójának egy részét befejezte azzal, amikor hat derék gyermeket fölnevelt, most már csak egy főgondja van: hogy urának gondolatát is ellesse s ne engedje megzavartatni, amikor iróasztala mellett ül...

Mondjam-e, édes poéta öcsém, hogy nagyanyóka ritkán volt oly boldog, mint vasárnap este? Mert mostanában sok diadalkaput emeltek, de mindezek elhalványodnak ama diadalkapuk mellett, amelyeket lelki szemeim virágokból összefonódva láttak lebegni két fehérhaju fej fölött, a tündérvárostól a tündérvárosig.

Köszönet, hálás köszönet ezért a tündérvárosnak. Tolmácsold ezt mindeneknek, akiket illet, édes poéta öcsém!

Szeretettel:
Benedek Elek.

Kisbaczon, 1926 jun. 1.

Véndiák-találkozó

a kereszturi unitárius gimnáziumban.

Közel 1000 vendiák jelent meg a egy millió alapítvány megtételét határozták el a nap emlékére!

Székelykeresztur május 29—30. (Saját tudósítónktól.)

Méreteiben is impozáns módon zajlott le a kereszturi vendiák találkozója. — E kis város — nagyközség lakossága őszinte szeretettel látta viszont egykori diákjait s a rendező bizottságnak nem adott nagy gondot a vendiák és hozzá tartozók elszállásolása sem, mert az első felhívási napon több, mint 300-an ajánlottak fel lakást a vendiák részére.

Május 28-án is érkeztek már vendiák s 29 ikére az e célra készséggel felajánlott Casinó helyiségei zsufozásig megteltek az ismerkedési estélyen, hol a csikszeredai, de e vidékről (Rugonfalváról) származott Kozák Pista kedves muzsikája csak emelte a hangulatot. De mintha mindenki másnapra tartotta volna frissességét, az éjjeli utáni első órákban kiki szállására pihenni ment.

Derűs a nap is 30-án reggel 9 órakor s a Casinó udvarán száz meg százával gyülekeznek a vendiák. — Ifjú komolysággal mindjárt érkeznek az intézet jelenlegi ifjusága s Ürmösi Jenő VIII. g. o. tanuló a jelenlegi diákság nevében könnyekig megható szavakban üdvözi a vendiákat s szeretettel hívja őket az „Alma Mater“ régi épületébe. Boros György dr. vendiák, püspökhelyettes köszöni meg az üdvözlő szavakat s a vendiák élén az ifjú diákokkal kivonulnak a Casinó udvaráról az utcára, ahol a menet már a „Polgári zenekar“ várja, hogy az intézetbe bekiesérje.

Ilyen szép látványt Keresztur tiszta székely népe aligha látott. Háromszék, Marosszék, Homoród-, Aranyos-, Nyikó- és Nagyvidék szülőttei ismét összetalálkoztak, kilométeres hosszú sorokban vonulnak a templom felé, hogy az ünnepséget az Isten házában és nevében kezdhessék.

Istentisztelet a szabad ég alatt.

Am a unitárius templom nem bizonyult elégnek a vidékről is betódult érdeklődő közönség befogadására. Menet közben meg is változik a terv s az egész menet s a közönség a régi intézet udvarára megy s a szabad ég alatt tartatik meg az istentisztelet.

Ezrek ajkán hangzik el a gyülekezeti ének: „Te benned biztunk eleitől fogva“... Deák Miklós a Nyikó-völgye aranyászú papja imádkozik. Ihletett, hálaadó szavaira könnyezett mindenki. Imája után Lőrinczi Dénes vendiák, tordai unit esperes mondotta el magasan szárnyaló egyházi beszédjét.

Hódolat az Alma Maternek. Találkozó.

Az istentisztelet végeztével a vendiák hódolatát Ferentzi Géza dr. egyházi főgondnok tolmácsolta, mire Gálfalvi Samu igazgató válaszolt.

Ezután következett a voltaképpeni találkozó. A régi épület u. n. rajzterme nem is tudta már befogadni a vendiákat. Elekes Dénes dr. isk. felügy. gondnok és Gálfalvi Sámuel ismertetik az intézet anyagi helyzetét s a találkozó célját. Guidó dicsőségment-mártoni esperes indítványára bizottság, illetve választmány alakul, hogy az intézet támogatására a vendiák szervezetét irányítsa, s áldozatkészségét kikérje.

Történelmi pillanatok voltak ezen az értekezleten. A hála és megemlékezés hangján könnyes szemekkel szólal meg Demeter Lőrincz dr., ki 50000, Marosi Albert, ki 10000, Ferentzi Géza dr., ki 10000 leus adományt jelent be, és még számos vendiák, (a testületek képviselőitől is), ki mind szeretettel adja, a mit adhat régi iskolája javára; Jacob Mihály bukaresti egy. magántanár, román ajku volt vendiák szavai pedig egyenesen lelkesedésbe hozzák a résztvevőket.

De ezután következnek a nap legszébb részei! Hatházy Sándor központi egyh. pénztárnok előterjeszti azon indítványát, hogy a találkozó emlékére egy millió alapítványt tegyenek részvevőnként 1000—1000 leus hozzájárulással.

Frenetikus lelkesedés követi e szavakat, s a javaslathoz a jelenlevő román vendiák is Repede György dr. karánsebesi kir. közjegyzővel az élükön a legnagyobb lelkesedéssel járultak hozzá, s tekintélyes s nyomban lefizetett összegekkel gyarapították az alapítványt.

Bankett.

Ezután az új intézet tornatermében rendkívül népes bankett következett, s az értékes pohárköszöntők sem maradtak el.

Külön kell megemlékeznünk az estélyről, melynek nívós műsora valóban elsőrendű volt. Gyallay felolvasása, Péterfi Gyula diáktörténetei, Hatházy monológja, a filharmónikus zene, a

Sándor Mihály hegedűszólója, az ifjusági és a „vendiák“ dalárda énekei, a Bencze D. prologja és a Vári D. költeményei stb. egytől-egyig felejthetetlen hatásúak voltak.

Az ifjuság pedig a Kozák Pista muzsikája mellett reggelig mulatott. A vendiák pedig lassanként elszeltek s még nagyobb szeretettel gondolkodnak vissza az Alma Mater-re és e két napra.

Meg kell említenünk, hogy a találkozó érdekében Elekes Dénes dr. elnöklété mellett Péter Lajos, Boros Jenő, Gálfalvi S. igazgató és Elekes Domokos dr. fáradtak a legtöbbet, de mindenki a reá bízott munkát derekasán elvégezte. —s—

Legujabb!

— Polgármestert választott a városi tanács. —

A városi tanács teljes gyűlését ma, szombaton délelőttre összehívták. A gyűlésesztés főtárgya és célja, néhány ide tartozó más ügy elintézésén kívül, a lemondott és állásából felmentett Negruju polgármester utódjának a megválasztása.

A közgyűlésen megjelent Spataru vármegyei prefectus is, ki Tamás Albert legidősebb állandó tanácsstaggal az elnöklést felváltva teljesítette. A prefectus a tanácsstagok előtt ismertette a törvénynek a választásra vonatkozó intézkedéseit, kérve, hogy mindenki saját legjobb belátása szerint, a közérdek szem előtt tartásával cselekedjék.

A szabályszerűen lefolytatott titkos szavazás eredménye: 22 beadott szavazat, amelyből 14 Voszka István dr. ügyészre, 8 pedig Melea Jánosra esett. Ilyenformán a város polgármesterévé nagy szótöbbséggel Voszka Istvánt választották meg, aki néhány évi ittléte

alatt, igazságszerető, humánus és a társadalmi ügyekben, kulturális mozgalmakban tevékeny egyéniségével a városban általános népszerűséget szerzett.

Az idő előre haladott volta miatt, nem tudjuk megállapítani, mennyiben felel meg a valóságnak az az utóbb elterjedt hír, hogy Voszka dr. új állását elfogadni vonakodnék. Valószínűnek tartjuk, hogy a megnyilvánult szép bizalom elől nem fog kitérni.

A gyűlés ezek után határozott a polgármester és a 3 állandó tanácsstag fizetésének a megállapításáról, teljesen a már jóváhagyott költségvetés kereteiben, előbbi összjavadalmát havi 11,075, a tanácsstagokét 3000—3000 leuban állapítván meg. Elhatározták régi, el nem intézett tartozások s az előre nem látható kiadások fedezhetése érdekében 60.000 leu póthitel beállítását. A villamos-üzem leltárának, s ügyvezetésének az átvizsgálását egy bizottságra bízzák.

Benedek Elek nálunk.

Szép este volt, amelyért hálás köszönetet küldi — írja egy, mindjárt a második nap az estély után írt, s tulajdonképpen az egész jelenlevő közönséget illető levelében Benedek Elek. Mennyivel inkább tartozunk ezzel az elismeréssel és hálával, mi, udvarhelyiek! Eljött közénk, beszélt közöttünk az egész magyarság által elismert és ünnepezt, kiváló mesemondó, a gyermekvilág körülrajongott nagyapója. S elhozta magával az ő írásából mindenütt ismert, nem kevésbé kedvelt, csak éppen alig nagyanyókás külsejű „nagyanyókat“, a ki szeretetreméltó jóság, kedves bájosága által a szíveket egy csapásra meghódította, a maga személyében is!

Az estély maga, melyet május hó 30-ikán a Jótékony Nőegylet rendezett, a színháztermet zsufozásig töltő közönség előtt folyt le; kisebb-nagyobb gyermekek százszámra jöttek el, szüleikkel s más hozzátartozóikkal, hogy színről-színre lássák a meséből, a Cimbórából jól ismert, szeretett „nagyapó“-jukat. Elsősorban egy bájos 3—4 éves apróság: Kovács Mancika jelent meg a színpadon, ki meglepő bátorsággal mondotta el üdvözlő versikéjét, utána szép csokrot adván át a nézőtérre ülő nagymeseirónak. Majd egy kedves gyermekszobai jelenet tárult elénk, melyben finom ötletességgel, művészi természetességgel kapcsolódott össze a költött a valósággal, a színpad a nézőtérrel. A gyermekek „nagyapó“ fogadtatására készülnek, s üdvözlőleveiket próbálgatják, s a vég a jelenlevő meseiró valóságos, nagy óvációk közötti, megkapó üdvözlésében csendül ki. Szabó Kató, az üdvözlő elmondója, Váro Éva, Szabó Judith, Haáz Jolánka, Cséfi Zoli és Tompa Sanyi játszották a kis jelenetet, élénken és kedvesen, a két utóbbival a maga szavát, illetve énekét meg is ismételtették. A finom kis alkalmi darab szerzői, betanító rendezői Révay Györgyné és Révay György.

E jelenet után, szünni nem akaró tapavihar, éljenzés között Benedek Elek lépett a színpadra. Ezuttal nem mondott tulajdonképpeni mesét, bár az a miről beszélt, az is mesészerű. A maga életéről beszélt, arról, hogy miképpen fejlődött ő a maga gyermekkorai „Huszár nagyapó“-ja és egy mesélgető zsellérleány hatása alatt me-

seirővé. A kisbaci kertről, legsajátabb unokáiról beszélt ezután és a szívet minden emberrel szemben elöntő nagy szeretetről, melyről különben száznál több kötetben minden sorában olyan ékes és maradandó bizonyítást tett. Az előadás, mondanunk sem kell, mindenkit magával ragadott, s vége-hossza nem volt „nagyapó“ újabb ünneplésének.

Jodál Duczi zongorajátéka következett. A rendkívül tehetséges fiú első nyilvános szereplését nagy öntudatos, biztos és érett előadás jellemezte, sikerét újrazással is kellett betetőznie. Hasonló sikere volt később a szintén tehetséges és gyakorlott játéku Esztergár Zsófiával való négykezes zongorázásának. Egy derűs apró jelenetben Gönczy Babuli, Imreh Gabi kedves öregkedéssel, meglepő bátorsággal személyesítették meg „nagyanyókat-nagyapókat“, — a milyen öregek ők talán 15—20 év múlva lesznek! Igen bájos volt Ernst Médi spanyol tánc, a 3 zárdai nővendék által bemutatott pillangótánc, egy újabb kedves gyermekjelenet és végül az utolsónak bemutatott rithmikus-klasszikus tánc, a két héttel ezelőtti számunkban közölt, ügyes szereplőkkel. Az utóbbi tánc különösen finom izlésre valló, rutinos megkomponálásért, betanításáért Révaynéti illeti meleg dicséret.

Estély után a Bukarest szálló nagy termében rendkívül népes bankett volt, melyen Cséfi Sándor, Szakáts Péter, Gönczy Gábor dr., Nagy Elemér, Gyermes Mihály mondtak sikerült és megkapó felköszöntőket Benedek Elekre, ki általános figyelem között maga is felszólt, s életéről, hivatásáról, a lelket betöltő nagy szeretetről beszélt az ő elragadó közvetlenségével, melegségével. Halmágyi Samu a nagy meseiró feleségét, Hinléder Ákos dr. pedig — igen ötletes, formás beszédben — a nőket köszöntötte fel.

A kiváló vendégek pedig egész ittidőzésük alatt láthatóan jól éreztük magukat, szép estéjük volt, a mint „nagyapó“ ezt levelében az udvarhelyiekkel tudatni is kívánja. Az ő öröme, jóérzésük szolgáljon a városnak, a rendezőknek a legszebb elismerésül!

Lapzárta után, hiteles helyről szerzett információ alapján közöljük: nem felel meg a valóságnak, hogy Voszka István dr. polgármesterré való megválasztását visszautasította volna.

Közlések.

1918—1926.

Közlő: Pál István plebánus.

(A Cornea v. prefectus által 1920 évi június 15-ikére összehívott értekezleten mondott beszéd folytatása.)

Ó Méltósága a prefect ur nem azért hívott ide bennünket, hogy minket fájdalunkban megcsufoljon, kigunyoljon, meggyalázzon, hanem megértéssel, belátással és nemes jóakarattal azért, hogy keressük az utat-módot arra, hogy hogyan lehetne ezen a mostani helyzeten segíteni.

Munkánkhoz nem szükséges nagy ethnologiai és historiai tanulmány. Ebben a tekintetben mindkét félnek megvan a maga álláspontja, ami fölött disputát most nem kezdetünk, ilyen messzire mennünk nem szükséges. Azt se feszegetünk most, hogy mikor és hogyan kerültünk ide. Vegyük a száraz tény, hogy itt vagyunk, együtt vagyunk és hogy régtől fogva vagyunk itt, hogy évszázadokra visszamenőleg közös történelmünk van és ha meg is tartottuk külön nemzetiségünket, nyelvünket, faji sajátosságunkat, de életünk közintézményesen egy volt. Alljon elő akar ki és mondja meg, hogy bántottuk-e mi a multban valaha egymást, mi székelyek és románok? nem együtt vicseltük-e az élet sorsát? jobb dolga volt-e — jelentékenyen jobb dolga volt-e a székelynek, mint a románnak? Én azt hiszem, hogy ennek és a kölcsönösen egymásra való utaltságnak a megmondolása nagyban megkönnyíti a mai helyzet tisztázását. Segítsen ebben az Isten bennünket.

Ügyünk azonban nagy és sok irányú és nem tudjuk, hogy abból most mit mondjunk és hogyan mondjuk. Ennek a megmondolására és mondanivalónk elkészítésére időre van szükségünk; s nem is vagyunk itt mind, akik hivatva vannak ügyünkhez szólni; meghívottak vagyunk és nem választottak, csak kiküldöttek; és így nem tekinthetjük magunkat a székelység képviselőinek. Azért most részletezésbe s érdemi tárgyalásba nem bocsátkoznánk, hanem azt kérnők a prefect ur Méltóságától, hogy méltóztassék a távollévők részvételét is lehetővé tenni s módot nyújtani arra, hogy magunk között összejöve szabadon és feszélyezés nélkül beszélhessük meg és állapíthassuk meg a mondanivalót úgy tartalmára, mint az eljárás módjára-alakjára nézve. Ez javaslatom s illetve indítványom, ha méltóztatnak ahhoz hozzájárulni s elfogadni.

Beszédem általános helyesléssel találkoztván, a prefect ur is helyet adott kérdésünknek és mi asszerint jartunk el a továbbiakra vonatkozólag, nem zavarván bennünket senki tanácskozásunkban, ami igen jóhatással volt reánk. (Folyt. köv.)

Több emberiséget kérünk!

Amikor a liberálisok letűntével az Averescu kormánya jött a jog, törvényesség és az igazság jelszavával, mindenki fellélekezett és jobb idők hajnalhasadását várta. Erős volt nekünk is a reményünk, hogy végre az alantas közegek atrocitásai megszűnnek és ők is végre a törvényességnek s az emberiségnek az útjára lépnek, ha nem is a saját iniciatívájukból, de legalább a felsőbbség parancsára.

Sajnos, ebben a hitünkben szomoruan kellett csalódnunk, mert egyes alantas közegek azóta is követtek el durva kegyetlenségeket, anélkül, hogy a közönségnek tudomása volna a hatalmukkal visszaélő közegek példás megbüntetéséről. Ezuttal is újabb kegyetlenségről, embertelen bánásmódról kell megemlékeznünk.

Zetelakán történt, hogy az egyik székely gazda a mult hétfőn a legelőn a lovait szomszédja fiának gondozására bízta, aki a saját lovait is őrizte. A fiu kedden reggel a maguk lovaival a mezőről haza jött s így a más két ló, pásztor nélkül maradván, beletévedt egy a nyomás közelében levő lucernába, amely részben a csendőrségé. A lovakat a csendőrök behajtották a községi határbíróhoz. Az őrmester szigorúan meghagyta a határbírónak, hogy a lovakat a gazdájuknak addig ki ne adja,

amíg az a csendőrségen nem jelentkeznek. A bíró a lovai iránt érdeklődő gazdával a csendőrségre ment. És mi történt itt? Talán az ügynek törvényes elintézése, a gazdának az esetleges kár megtérítésére való utasítása? Oh nem! A csendőrmester a bírót elküldötte, a lovas gazdát pedig egy órára a csendőrlaktanya pincéjébe zárta, majd pedig súlyos korbácsütéseket mért rá, amiről a felvett orvosi látélet tanuskodik. A brutális eset a községben úgy az előljáróság, mint a nép körében mély megdöbbenést keltett. Mi kommentárt nem fűzünk hozzá, de az ilyen garázdálkodó közveket ajánljuk nemesen érző, emberiesen gondolkodó prefectus urunk és Sárbu százados ur figyelmébe!

Embery Árpád

székelyudvarhelyi róm. kath. főgimnáziumi c. igazgató 40 éves tanári jubileuma.

Június 13-ika emlékeztető napja lesz Székelyudvarhely város és Udvarhely megye társadalmának. E napon teli 40 éves tanári évfordulóját a székelyudvarhelyi róm. kath. főgimnázium nesztorja, Embery Árpád címz. igazgató, három generáció munkás nevelője, a megyebeli közéletnek számottevő alakja s régebb az egész magyarságnak számottevő tényezője. Ezért június 13-ika nem pusztán iskolai ünnepély lesz az ő tiszteletére, hanem ünnepe a széles rétegű magyar társadalomnak is.

Embery Árpád, aki 1863. január 5-én Kolozsváron született, 1886 szeptember 1-én foglalta el székelyudvarhelyi tanári tanszékét s azóta szakadatlanul tanítja a székely ifjúságot a székely anyavárosnak több, mint 300 éves intézetében. Abban az időben lett tanár, amikor még 600 forint volt a tanári fizetés és 150 a lakáspénz. Tíz évig volt tanári könyvtáros, majd a filológiai szertár őre s ő szervezte meg a kölcsönkönyvtárt, a kirándulási egyesületet. Évtizedeken keresztül vezette az ifjúság színi előadásait. 1896-ban a Székelyudvarhely, 1918-ban pedig a Székely Közélet című hetilapnak volt felelős szerkesztője. Számos alkalmi és ifjúsági szindarabot, valamint prólogot és szakértőkezést írt. Ő alapította 1892-ben a Tisztviselői Kört, mely az impériumváltozásig hézagpótló intézménye volt a kisebb tisztviselőknél. Alapítási és a kör körül kifejtett áldozatos érdemeinek elismerésül örökös elnökké választották meg őt a kör tagjai. Ezenkívül a város több társadalmi intézményének hol vezető, hol alapító tagja volt (Székely Dalegyelet, Szabad Liceum), nemkülönben a székely ifjúság lelkes támogatója s mint ilyen, nem egy ifjút látott el ruhával, többeket pedig éveken át a sajátjából élelmezett a finevelő intézetben.

A székely népek használni akarva, a régi Magyarország életében Szent-egyházasfalu képviselői mandátumát elfogadta, de az ellenzéki blokk kettészakadása miatt csak félfélig képviselődhetett. Ő szervezte meg a székelyudvarhelyi Millenniumi Emlékosztól Bizottságot s áldozatos közreműködése folytán az osztály fel is állított a város főterén, valamint tevékenykedése következtében később a Vas-Székely is, amely szobrokat azóta a történelem kereké összemorzsolta. Bankettjeinknek mai napig is második Kerekes Sámuelje (főrimelő volt a régi Erdélyben). 35 évig volt egyháztanácsos s az Erdélyi Római Katolikus Státusnak ma is egyik tevékenyen szereplő képviselője. Ideális ember lévén legideálisabb tárgya a görög volt, melynek tanításától a tanterv változása miatt elesett s most francia nyelvet tanít. Hétszer mondott március 15-iki beszédet; ebből egyet a fehéregyházi emlékosztolnál s kettőt Segesváron. Kiváló emlékbeszédet mondott Kossuth Lajos centennáriuma alkalmából a vármegyeházán és Vörösmarty 100 éves születési évfordulójakor. 1899-ben megalakította Kászonszurdón a fürdőzők Petőfi-Társaságát s főközadokozásból egy Petőfi-serleget vétetett.

Iskolai magatartásában mindig különös figyelemmel volt a nem katolikusokra és nem magyarokra. Ennek tudható be, hogy a háború alatt 6 évig a ref. kollégiumban hadba vonult tanárokat helyettesített, nem törődve a heti 41 órással s hogy a tizenhatos invázió idején egyik román ta-

Beretvás pasztilla a legmakacsabb fejfájást is elmulasztja.

nitványa, mint hadnagy, őrt állított a lakása elé s megölte azt mindenféle brutálítástól. A magyar kormány annak idején harmad osztályú vaskorona-renddel készült kitüntetni, s meg is kapta volna, ha ezt az októberi forradalom meg nem akasztja. Az imperium-változáskor neki is kijutott a fordulatból; két hétig volt letartóztatva s attól fogva visszavonult a politikától s teljesen az iskolai kötelességeknek élt.

Szép családdal áldotta meg a Gondviselés; 7 nagykorú gyermeke él. Valamikor első virilitája volt Udvarhelyvármegye törvényhatóságának és Székelyudvarhely képviselőtestületének. Nem vezetett túlzó ambíció cselekedeteiben; de ahová állították, amire vállalkozott, néhai Soó Gáspár igazgatójának szavai szerint, mindenütt emberül megállta helyét. S most, hogy tanári működésének 40 ik éves határkövénél visszatérint az elmúlt időkre, jóleső érzéssel látja, hogy Erdélyben sok tanítványa, ismerőse s jóbarátja hálával és szeretettel övezi körül őt, azt az embert, aki szerette és szereti az ifjúságot, aki mindenkit szeret. Hálás szeretettel van eltelve a kolozsvári piarista főgimnázium iránt, mint annak volt tanítványa és az erdélyi római kath. Státus iránt, melynek emlíni nevelkedett. Utóbbi iránti háláját le is rótta, azért, hogy a harmincöt éves korhatáron tisztelettel őt esztendővel. Harmincöt évig szolgálat után, érdemeinek csekély honorálásaképpen; a Státus címzetes igazgatónak nevezte ki.

Embery Árpád jubileumi ünnepeltetése tehát az iskola keretén túl városi és megyei jellegűvé emelkedik. Fényes külsőségek közt fog lefolyni az ünnepség, melyen az üdvözlők sorában ott áll főhatósága is legteljesebb elismerésével; tanártársai pedig és volt tanítványai este, a Barkóczy-féle kert-helyiségben szeretetlakomát rendeznek a tiszteletére, amelyen való részvétel iránti előjegyzésre jelentkezni lehet Szász József székelyudvarhelyi tanárnál június 10-ig.

HIREK.

Június 5.

Felvételi vizsga. Az alispáni hivatalnál f. hó 12-én tartják meg a felvételi vizsgát azon személyek számára, kik községi titkári, vagy közigazgatási tisztviselői állást óhajtanak elnyerni. Ezen állások elnyerése céljából kérések f. hó 12-ig adhatók be.

A szokásos fénytel és pompával ülték meg városunkban is Urnapját, a kath. világ nagy ünnepét, amelyre a felvidéki községek lakói templomi lobogók alatt tömegesen vonultak be városunkba. Az ünnepi nagymisét a templomban Pál István prelátus végezte fényes segédlettel, a főgimnázium előtt felállított oltárnál pedig Kiss János esperes mondotta a misét. Az egyházi szónokok Genszky Jukundján házifőnök és Barthos Mihály zetelaki plebánus voltak. Mise után a szokásos nagy kikerülés volt, amelyben a vidékről bejött keresztaljakon kívül a helyi ipartársulatok is részt vettek zászlóik alatt.

Nagyfontosságú adóügyi közlemény szerint mindazok, akik állami forgalmi adó befizetésével hátrálékban vannak, kötelesek azokat legkésőbb folyó évi június hó 7-én befizetni, különben megbírságotól őket.

A Szociális Misszió elnöksége ezúton fejezi ki hálás köszönetét mindazoknak, akik a „mesedélután” sikeréhez segítségükkel, vagy adományokkal hozzájárultak. A megígért tortákat az alább felsorolt hölgyek adták: Ferenczy Pistáné, Szabó Dénesné, Kun Lászlóné, Kiss Pistáné, Ordelt Jánosné, Daróczy Dénesné, Daróczy nővérek, Csató Imeréné, Kun Baláné, dr. Hartvigné, dr. Szabó Józsefné, Bacsics Józsefné, Orbán Bandiné, Negrutji Emilné, dr. Jodál Gáborné, dr. Orbán Domokosné, Szabó Károlyné, Incze Kálmáné, Zimmy Ferenczné, Szobeni Antalné, Stemmer Dénesné, dr. Nagy Lajosné, Fábrián Józsefné, Zathureczkyné, Lassmann Oszkárné,

Siroki Ágostonné, Orbán Miklósné. Már régebben jelezte volt, hogy a mesedélután tiszta jövedelmét az első szent áldozáshoz járuló szegény sor-su gyermekek felruházására fordítjuk, meg is tettük, mert hozzájárultunk, hogy 12 leányka és 8 fiu kapjon részben teljes ruházatot. Áldozás után a Tisztelendő nővéreknek adott reggelire hozzájárultunk. — Nem hallgathatjuk el Dobrai cipész ur szíves jóindulatát, aki már 2 pár új cipőt adott a szegény gyermekek részére. Ugy magunk, valamint a szegény gyermekek nevében kérjük: a jó Isten fizesse meg s adjon ezer anuyit érte. Az elnökség.

A városi tanács 2 tisztviselői (impiegati) állásra hirdet pályázatot június 15-iki határidővel.

A Székely Dalegyelet a múlt szombaton este Benedek Elekét, a Jodál Gábor dr. lakásán szép szerenád-dal lepte meg, s elnöke, Gónczy Gábor dr. találó és hatásos szavakkal üdvözölte. A kiváló meseíró megkapóan válaszolt és köszönte meg az ünneplést.

Az Irgalmas Nővérek vezetése alatt álló róm. kath. polgári és elemi leányiskola növendékei június hó 6-án és június hó 13-án, mindkét alkalommal d. u. pontosan 3 és fél órai kezdettel a róm. kath. főgimnázium tornatermében zenevizsgálatukat tartják szép és változatos műsorral. A kedves szülők és érdeklődő közönség figyelmét már ezúton is felhívja az intézet igazgatósága. Belépti díj tetszés szerint.

Az Iparostanonciskola évről-évről vizsgálatai f. hó 12-én d. u. és 13-án d. e. lesznek a róm. kath. elemi fiúiskola helyiségeiben. Ugyanott munkakiállítás is lesz.

Nagy érdeklődés mellett tartotta meg a róm. kath. főgimnázium ez idei tornavizsgálatát Urnapján délután az intézet tornacsarnokában. A szépkivitelű szabadgyakorlatok, a tetszetős szertorna, az ugrási és mászásai versenyek egészen lebilincseltek a közönség figyelmét, amely a szép teljesítményeket zúgó tapsal honorálta.

A Szociális Missziótársulat Urnapján este a Barkóczy-kertben kedélyes „nefelejtés estélyt” rendezett, amelyen szép számú közönség jelent meg. Az estélynek nagy érdekességet kölcsönzött a gondos rendezőség által összegyűjtött tárgyaknak a kisorsolása. A rendező nőket a legteljesebb elismerés illeti meg fáradozásukért.

Művészestély. Mureşianu I., a helybeli áll. liceum zenetanára, többek közreműködésével, május 29-én este a színházteremben művészestélyt rendezett, melyen szép számú közönség jelent meg. A Mureşianu vezetése alatt álló vegyeskar — Kovács Icó rutinos zongorakísérete mellett — egy operarészletet adott elő, nehézségéhez viszonyítva: kellő eredménnyel. Ugyancsak az ő vezetése alatt befejezésül is énekelt a kar, egy nagyon kedves román népdalegyveleget, kifogástalanul. Mureşianu, mint hegedűjátékos is szerepelt, s bár játékában kétségtelenül vannak egyenlenségek, meglehetősen, temperamentuma és erős muzsikalitása elvitathatlan. A liceumi növendékek által bemutatott táncok szintén nagy hatást értek el; a fiúk közül kivált a vezető-táncos. A leánykák táncának graciózus finomsága a Révayné mesteri vezetését dicséri. A Kiss-Záru-g féle vonósnégyes szintén sikerrel adta elő egy klasszikus zeneszámát.

A rendőrségen felfogva van egy kanca és egy csikó. Tulajdonosa jelentkezézik.

Kézimunka kiállítás. Az Irgalmas Nővérek zárdájának nagytermében a róm. kath. elemi és polgári leányiskola növendékeinek kézimunkái megtekinthetők folyó hó 6. 7. 8. napján. Az érdeklődőket ezúton hívja meg az intézet előljárósága.

Csendélet Telekfalván. Kellemtelen meglepetés érte Béres Sándor telekfalvi lakost május 28-ára virradólag. Álkulccsal behatoltak lakásába és 2400 leuny készpénzét elvitték. A megindított vizsgálat megállapította, hogy a tettes Costa Sándor, ki a cse-

lekmény elkövetése után ismeretlen helyre távozott, azonban elfogatása iránt intézkedések történtek.

x Szép mosást, vasalást, takarítást vállal gyakorlott és megbízható asszony. Házhoz is elmegy mosni, vasalni. Felvilágosítás Str. Pr. Nicolae (Árpád-u.) 11 sz. a.

Kiadó: a Könyvnyomda Részvénytársaság Odorheiu—Székely udvarhely

Meghívó.

A székelyudvarhelyi Kereskedő Társulat f. évi június 20-án tartandó évi rendes közgyűlésére

társulatunk tagjait tisztelettel meghívjuk.

Tárgysorozat:

1. Választmány jelentése az elmúlt évről.
2. Zárószámok és számvizsgálók jelentésének beterjesztése.
3. Tiszteletbeli tagok választása.
4. Gyűjtési akció és házvétel ismertetése.
5. Esetleges indítványok és felelőzések, melyek a közgyűlés előtt legalább 8 nappal a társulat elnökségéhez benyújtottak.

Odorheiu, 1926 június 3.

Papp Z. Endre, Z. Székely János, elnök, titkár.

Primăria Oraşului cu Consiliu Odorheiu. No. 2298—1926.

Árverési hirdetés.

A városi tanács nyilvános árverésen bérebe adja a „Kuvár” aljában levő rakterületet 3 évre, évi 500 leu kikiáltási ár ellenében. Bántépénza kikiáltási ár 10% a. Az árverés július hó 5-én d. e. 10 órakor a városi tanács 5-ös számú szobájában tartatik meg. Odorheiu, 1926 június 2-án.

Primăria Odorheiu.

Egy garnitúra szalonbutor nagy tükörrel és egy szivattyuskút Str. Principeasa Jleana (Eötvös-utca) 6 szám alatt ELADÓ.

Egy, esetleg két

egymásbanyiló, butorozott szobát kiadok. Cim a kiadóhivatalban.

Balázs Károly utóda

butorgyár Odorheiu Bul. Reg. Ferd. (Kossuth-u.) 27.

Házassulandók figyelmébe!

Ha szép, tartós és modern butort akar vásárolni, ne mulassza el felkeresni dűsválasztékot, saját készítményű raktáromat.

Homoród - fürdőn

„Pál háza” (Borosnyay-féle) villában június, július hóra kiadó, 2 szoba-, konyhaszolgáltatással és egy külön bejárattal szoba. — Nagy közös veranda, szép fekvés, erdő között víz közelében. — Értekezni a kiadóhivatalban lehet.

Ha jó minőségű hámfelszerelést akar venni, keresse fel

Szőke István szijgyártó-üzletét,

a Strada Principeasa Elisabeta—Bethlen utcában, hol nagy választék van elsőrendű anyagokból készült hámbokban. Dacára a nagy drágaságnak, még mindig régi árakban árusítom készletemet.

Uj megrendeléseket és javításokat a legrövidebb idő alatt eszközölöm.

Megérkeztek!

Kiváló szakértelemmel összeválogatott csodaszép és legjobb minőségű bel- és külföldi valódi gyapjuszövetek férfiruhákra, kabátokra, ugyszintén kiválóan alkalmas női kabátokra is — Kész raglánok, esőköpenyek, britses, struks nadrágok nagy választékban és feltűnő olcsón. Kötött mellények, sapkák, nyakkendők, harisnyák stb. Sepsiszentgyörgyi férfi-ruha-szöttesek. Mindenféle

kelengye-siffonok és vásznak.

Scherg-féle brassói szövetek gyári áron. — Mindenféle bélésaruk kitűnő minőségben.

LÖBL R. üzletében, Bul. Reg. Ferdinand 25. (v. Kossuth-u.)

No. 492 ex. — 926

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judecătoresc prin aceasta publică, că în baza decizunii Nr. 202 și No. G. II. 4930—925 a judecătoriei de ocol din Odorheiu în favorul reclamantului Betegh Pálné repr. prin avocatul Dr. Gőnczy Gábor contra pentru încassarea creanței de 5000 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 22 Iunie 1926 orele 16 la fața locului în com. Dealul unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară grâu, fân și boi în valoare 15.400 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face 5000 lei capital, dobânzile cu 6% socotind din 23 Apr. 1925 iar spesele până acum staverite de 1500 lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. LX.: 1881, § 192.

Odorheiu la 31 Maiu 1926.

Dubb portărel.

Autobus Express Ocland.

Junius elsejéttől kezdődőleg Odorheiu—Székelyudvarhely és Szováta között rendes közlekedés naponta a közzétett menetrend szerint.

Szerdán, szombaton és vasárnap külön fűrdőjáratok lesznek. Indulás Udvarhelyről reggel 8 órakor, visszaérkezés este 8 (20) órakor.

Vasárnaponként Barót és Szováta között közvetlen közlekedés.

No. 500 ex. — 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judecătoresc prin aceasta publică, că în baza decizunii Nr. 5395 și Nr. G. II. 5659—1925 a judecătoriei de ocol din Odorheiu în favorul reclamantului Szóke Károlyné repr. prin avocatul Dr. Kertész Árpád contra pentru încassarea creanței de 4000 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 21 Iunie 1926 orele 10 la fața locului în com. Praid unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară aranjament de hotel în valoare de 12700 L. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face 4000 Lei capital, dobânzile cu 12% socotind din 10 Oct. 1925 iar spesele până acum staverite de 1548 L.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestie și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art LX. 1881 § 192.

Odorheiu la 31 Maiu 1926.

Dubb, portărel

Benzin-, petroleum-, nyersolajszivó gázmotorok és lokomobilok

minden nagyságban, általában raktáron, kedvező fizetési feltételek mellett.

Bartha Árpád

géposztálya

Sepsiszentgyörgy—Sft.-Gheorghe.

Judecătoria Odorheiu secția c. f.

No. 478—1926 cf.

Extract din publicațiune de licitație.

În cererea de executare făcută de următorului Rosmann Frida contra următorului vād. lui Jakab Lőrincz născ. Tamás Krisztina, judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Lupeni circumscriptia judecătoriei ocolului Odorheiu cuprinse în cf. a comunei Lupeni No. prot. cf. 1891 de ordine A + No. top. 3436 (Fănați) înscris pe numele soției lui Jakab Lőrincz văsc Tamás Krisztina, cu prețul de strigare de 580 Lei, pentru încassarea creanței de 100 Lei capital și accesorii precum și pentru încassarea creanței de 790 Lei capital și acc. alui Ferencz Sándor dom. în Satul-mic.

Licitațiunea se va ține în ziua de 29 luna Iulie, anul 1926 ora 10, la casa comunală a comunei Lupeni.

Imobilulul ce va fi licitat nu pot fi vândut pe un preț mai mic de cât două treimi din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiși delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881: § 21 legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceiași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908).

Odorheiu la 20 Februarie 1926.

Dr. Szabó mp. sef. judecător.

Pentru conform.: Bartha p. greșier.

Jó magaviseletű fia tanoncnak felvétetik. Cím: a Székely Közlöny kiadóhivatalában.

Dela Primăria comunei urbane cu reședință Odorheiu.

No. 1366—1926.

Publicațiune.

Se aduce la cunostința în baza §-lui 27 Art. de lege XVII. din anul 1884 că Transilvania Societatea Comercială din loc a cerut permis industrial, necesar pentru vânzarea în detail de benzină și oleiuri pentru automobile în Odorheiu Bulevardul Regele Ferdinand No. 56.

Se fixează termen de dezbatere acestui cerere în ziua de 9 Iunie adică nouă Iunie la orele 10, la fața locului.

Sunt invitați toți acei cari au ceva excepțiune contra eliberării acestui permis ca excepțiunile lor în scris sau verbal să le înainteze la autoritatea industrială aceasta până la desbatere sau cu ocaziunea desbaterei, deoarece excepțiunile neînaintate până la termenul acesta nu vor fi luate în considerare.

Odorheiu, la 26 Maiu 1926.

Primar: (ss.) Negruțiu.

Șeful serv. industrial:

(ss) Körtvélyfáy.

Tanuló-leányt főlveszünk. Ideál-hölgyfodrászat.

Kircheis-féle

pléhmegmunkáló gépek,

amig a készlet tart.

Képviselő Erdély részére:

„Gépvásár“

Brassó, Kapu-utca 43. szám.

Három pedálos, fekete, jó hangu, rövid zongora

eladó.

Cím a kiadóhivatalban.

Eladó Iskola-utca 4 szám alatti belsőség. — Értekezni Szemerjay Károlynál Székelykeresztur.

Hirdetmény.

Odorheiu Iparhatósága az 1884 évi 17-ik törvénycikk 27-ik §-a alapján közhírré teszi, hogy a »Transilvania« részvénytársaság Odorheiu Bul. Reg. Ferdinand 56 sz. a. benzinnek és olajnak detailben való eladására engedélyt kért.

A helyszini tárgyalás megtartására határnapul 1926 évi június hó 9-ikén d. e. 10 órája tüzetik ki.

Felhivatnak mindazok, kiknek ezen vállalatellen bármintemű kifogásuk volna, hogy azt a tárgyalás napjáig, vagy a tárgyaláson az Iparhatóságnál terjeszszék elő, mert máskülönben figyelembe vétetni nem fognak.

Odorheiu 1926 május hó 26.

Negruțiu F. Emil
polgármester.

Körtvélyfáy

Iparh. ügyoszt. főnök.

M. A. V.

cséplőkre

rendeléseket

már most veszünk

előjegyzésbe két évi részlet-

fizetés mellett. Szállítunk

azonkívül motorokat,

lokomobilokat,

tractorokat

stb. stb.

„Gépvásár“

Brassó, Kapu-utca 43.

Schmitz

legszebben fest, tisztit ruhákat.

Gyűjtőtelepei:

PICHLER JÓZSEF divatkereskedő

Barót,

FLÓRIÁN KRISTÓF kereskedő

Oklánd.

Az érdekeltek tudomására hozzuk, hogy f. hó 21-iki kezdettel Székelykereszturon az állami óvoda helyiségében 2 hétig tartó díjtalan divatos

géphimző tanfolyamot

kezdünk. — A tanfolyamon résztvehetnek a vidékről is mindazok, kiknek „SINGER“-gépjük van, vagy a tanfolyam kezdete előtt és tartama alatt „SINGER“-gépet vásárolnak.

Gépeink vétele nagyon előnyös, mert 30 havi részletben is fizethető. Érdeklődni lehet MAGYARI FERENC urnál Székely-Kereszturon Str. Regele Carol 69.

Tisztelettel:

„Singer“ Bourne & Co.
Segesvári lerakat.

Az ország bármely részébe vállalom személyszállítást autóval: ifj. Barkóczy Albert.

Naponta

HIRSCH IGNÁC-nál kaphatók.

friss teavaj, paprikás és füstölt szalonna, szalámi, ementhali és trappista-sajt, mindenféle zöld főzelék, konzerva, paradicsom, cukorka és esokoládé-különlegességek, málna- és citrom-szörp és Graham-kenyér kapható.